

Konje krast

Trond kot 67-letnik: zagrenjen mož, ki se po smrti druge žene in sestre umakne v samoto; boji se, da ga bo še kakšen človek zapustil in s tem prizadel, zato ne goji več stikov z drugimi ljudmi. Ima le psičko Lyro. Tudi hčerkama iz prvega zakona ni povedal, kam odhaja, niti da gre. Je pedanten, urejen kolikor je potrebno in zadovoljen s samim sabo. Pes ga sili k dolgim sprehodom v vsakem vremenu; na ta način ohranja svoje zdravje, tudi z rednimi obroki, ki si jih sam pripravi. Vsaka prekinitev rutine ga zmoti, npr. seznanitev s sosedom Larsom, nenapovedan prihod hčerke Ellen...

V življenju je Trond doživel uspeh, zadovoljstvo, imel je srečno življenje, vse do smrti druge žene in svoje sestre v razponu nekaj mesecev. Takrat se odloči za prostovoljno osamitev. Prvič ponovi vzorec svojega očeta takrat, ko zapusti svojo prvo ženo in dve hčeri iz prvega zakona zaradi druge ženske (tega sicer ne zvemo, bralec lahko tako sklepa); drugič ko se po smrti druge žene osami in izbere življenje na podeželju. *“Vse življenje sem hrepenel po tem, da bi bil sam na kraju, kot je ta.”* Po očetovem zgledu uživa v popravilih in urejanju skromne kočice na vrhu, kjer ga obdajata le gozd in voda (jezero), ki ga že od mladostniških let pomirjata. Z ljudmi se srečuje le toliko, kolikor je nujno potrebno. Smrti se ne boji, ker se je s smrtjo srečal pred tremi leti, ko sta z ženo doživela prometno nesrečo, ki jo je tudi sam komaj preživel.

Larsa Trond niti z besedo ne vpraša po svojem očetu (Larsovem domnevnem očimu), ker ga je strah potrditve, da je očetova ljubezen, ki je bila nekdanj namenjena Trondu, kasneje pripadla Larsu. Lars in Trond se v bistvu spoprijateljita- na način kot lahko rezerviran, zadržan in odljuden moški kot je Trond, pač sklene prijateljstvo. Hčerka Ellen in njen nepričakovani obisk pa v Trondu spet vzbudi željo, čeprav komaj zaznavno, po bližini ljudi in željo po ohranjanju stika z ljudmi.

Trond Tobias Sander kot 15-letnik: je srečen najstnik, zelo navezan na očeta. Z mamo in sestro živi v Oslu v najemniškem trosobnem stanovanju. Oče med vojno prihaja domov le takrat, ko nima obveznosti sodelovanja v odporiškem gibanju. Takrat s svojim sinom vzpostavi zaveznitvo, ki na nek način izključuje ženske in se najbolj kaže v dolgih poletnih počitnicah na podeželju, kamor oče vzame le Tronda. Oče Trondu tam vcepi vrednote, kot so vzdržljivost, vztrajnost, odpor do bolečine; fizične ali čustvene (*“Sam odločaš, kdaj boli.”*), veselje do fizičnega dela na podeželskem zraku, pristen stik z naravo (gozd in voda) in z živalmi.

Najstnik Trond tudi ni ravno družaben, iz življenja v Oslu omenja le sestro, na podeželju se družijo z Jonom, s katerim spozna izzivanje usode, drznost in pogum. Po Oddovi tragični smrti sočustvuje z Haugovo družino in z Jonom in takrat se zave svoje smrtnosti in usode, ki se ji ne gre izogniti. V poletju 1948 doživi prvi hipni erotični izkušnji; prvo ob opazovanju mlekaričine molže, drugo ob Jonovi materi, ki jo na travniku objame okrog ramen.

Po vrnitvi v Oslo se Trond vsak dan vozi na železniško postajo, kjer čaka prihod svojega očeta. Občutek sreče pa počasi popušča in vse bolj v njem narašča gotovost, da se oče ne bo več vrnil. Tako očetovo hladno poslovilno pismo vrže Tronda v čustveno otopelost, jezo in obup, da bo moral odslej živeti s svojo materjo, pasivno, težko in obupano zapuščeno žensko.

V romanu opazimo tudi precej podrobno opisane dogodke, katerim Trond ni prisostvoval, temveč so mu dejstva o njih posredovali drugi (npr. Franz, oče..), tako ima Trond verjetno tudi precej bujno domišljijo. Je sanjav in hkrati realen, sposoben je empatije- čuti, podoživlja čustva in dejanja drugih.

Trondov oče: je medvojni ilegalec, član odporiškega gibanja za osvoboditev Norveške izpod nemške okupacije. Tako si oče med vojno skrivaj uredi še eno življenje na podeželju od meji s Švedsko-nevtralno državo. Tamkajšnji prebivalci za njegovo skrito dejavnost ne vedo (razen Franza in Jonove mame), niti ničesar ne sumijo, oče uspešno daje vtis meščanskega človeka, ki na deželo hodi premišljevat, za zabavo pa popravlja staro kočico. Njegova družina v Oslu za to dvojno življenje ne ve (Trondu leta 1948 o tem pove Franz). Leta 1944 Trondovega očeta z Jonovo mamo ob reševanju

begunca dobijo Nemci in morata pobegniti na Švedsko. Tako je njune ilegalne dejavnosti konec, svoje dvojno življenje pa Trondov oče nadaljuje še po vojni, saj mu je podeželje že tako priraslo k srcu. Razmerje z Jonovo mamo v romanu ni pojasnjeno, tako ne izvemo, kdaj se je začelo, Trond ju vidi skupaj leta 1948, ko Jonov oče polomljen leži v bolnišnici. Takrat Trondov oče objema in poljublja Jonovo mamo tako toplo in spontano, kot nikoli ni objemal in poljubljal Trondove matere. _

Lik očeta v romanu je s Trondove perspektive idealiziran, očetovih slabih lastnosti Trond ne opisuje. Opisan je kot vsestranski (član odporniškega gibanja, zna kuhati, družni se s sinom, služi za preživetje...), delaven, sposoben, močan, sproščen in uživa spoštovanje in naklonjenost v vsaki družbi. Je tipičen svobodnjaški, neobriti in nepotrpežljiv moški, ki je vedno pripravljen na delo in tudi na potegavščine.

Tako vzgaja tudi sina, pri njem vzpodbuja drznost, samostojnost (*"Sam odločaš, kdaj boli."* - pri čemer misli na fizično in psihično bolečino). S sinom imata prijateljski, zaupen odnos. Do zadnjega daje vtis, da mu sin pomeni res veliko, vendar je očitno ljubezen do Jonove mame močnejša in tako mu bralec navkljub bednemu slovesu od sina (tudi od hčerke in žene) ne more pripisati hinavščine in sprenevedanja.

Vizualno je predstavljen kot močan, privlačen moški s temnimi lasmi in brado, ki jo obrije le ob posebnih priložnostih.

Jonova mati: je v romanu edina ženska s kompleksnejšo zgodbo, vendar z najmanj tipičnimi ženskimi karakternimi lastnostmi. Po značaju je podobna moškim, je prav tako pogumna, vajena napornega fizičnega dela, vztrajna, neutrudna, sposobna je prenesti težke življenjske udarce, kot npr. smrt svojega sina Odda in živeti naprej. Je članica odporniškega gibanja, ilegalna kot Trondov oče in zaradi skupnega dela, skupnega poslanstva verjetno tudi zblížata. Po Oddovem pogrebu se pojavi na travniku nekoliko otečenih oči in resna, ne pa tudi obupana. Na trenutke se zlomi in se po nekaj minutah spet spravi k sebi. Ob podiranju gozda gara kot moški, med pavzami pa namesto, da bi počivala, gre domov poskrbet za malega Larsa in prinese delavcem na travniku kosilo. Njena prisotnost vznemirja vse moške na travniku, vsi se pri delu takrat bolj potrudijo in celo Trond ima občutek, da bi zanjo posekal cel gozd.

V romanu je opisana kot plavolasa, modrooka ženska, poleti zagorela zaradi dela na prostem, bralec si jo predstavlja kot postavno in hkrati močno žensko. Zaljubi se v Trondovega očeta, ki je pravo nasprotje Jonovemu očetu.

Jon Haug: je podeželski fant, istih let kot Trond (petnajst let). Je drzen, pogumen, iznajdljiv, rad izziva usodo. Poletji, ki ju Trond preživi z očetom na podeželju, zaznamuje prijateljstvo z Jonom. Ne pogovarjata se veliko, oba se zdita redkobesedna, Trond spremlja Jona pri streljanju zajcev, ribolovu in jahanju Barkaldovih konjev na skrivaj. Jon se pa iz vedrega in zabavnega prijatelja po nesreči, v kateri umre mlajši brat Odd in za katero se čuti kriv, čez noč sprevrže v čudaka, ki npr. namerno uniči celoten zarod v kraljičkovem gnezdu. Njegov pogled postane srep, neodziven in priprt, kar Tronda plaši, čeprav ga na nek način razume. Jon po Oddovem pogrebu odide od doma, deset let dela na ladjah in v teh dolgih letih (po Larsovih besedah) domov pošlje le par kartic s tujih, oddaljenih držav. Ko se pri svojih 25-letih vrne domov, je živčen in vzkipljiv, Oddova nesrečna smrt dne, ko Jon edinokrat ni pospravil in izpraznil svoje puške, s katero je mlajši Lars nesrečno ustrelil Odda, ga je za vedno zaznamovala. Jon je po vrnitvi domov naveličan morja in zahteva kmetijo zase, ne ozirajoč se na brata. Ker je Jon prvorojenec, se mati v spor ne vmeša.

Jonov oče: je pravo nasprotje Trondovemu očetu, odljuden, redkobeseden, zadržan in vase zaprt moški, ki ne odobrava ilegalne medvojne dejavnosti svoje žene. To neodobravanje izraža z ignoriranjem, npr. ko v največji krizi in ob velikem tveganju njegova žena poskuša rešiti nekega prišleka in ga poskuša prepeljati, Haug iz gole trme noče zakriti izdajalskih stopinj tujca v snegu in tako posredno povzroči tujčevo smrt in ženin beg na Švedsko.

Kadar Trond pride k Jonu na obisk, ga Jonov oče niti ne pozdravi in takoj izgine na senik ali kamorkoli drugam. Ko Lars med igro ustrelji brata Odda z Jonovo puško, ne zmore ene tolažilne besede ali izraza

sočutja nobenemu izmed svojih sinov, le Jonu suho naroči naj pazi na Larsa, češ da bo to zmoget. Odpelje se po svojo ženo, vendar ji vso dolgo pot skozi gozd ni zmoget povedati, kaj se doma zgodilo, tolažeče besede pa ob vrnitvi nameni samo konju.

S Trondovim očetom tekmuje za svojo ženo, ki pa ga je že naveličana, čeprav je potrpežljiva ženska.

Lars Haug: 5 let mlajši Jonov brat in Oddov brat dvojček. Celo življenje trpi zaradi občutka krivde, ker je sicer po nesreči ustrelil svojega brata. Tako kot Jon se iz brezskrbnega, živahnega fanta čez noč spremeni v vase zaprtega otroka in nesrečnega odraslega. Lars na Oddovem pogrebu podivja. Lars odide od doma, ko se vrne Jon, ki zahteva kmetijo zase. Lars je zamerljiv, saj za družino nikoli več noče slišati, ne ve niti, če so sploh še živi, po tistem, ko ga mama ni branila pred Jonom.

Ostareli Lars daje Trondu vtis, da je v življenju doživel veliko hudega in ni imel srečnega življenja kot on, Trond. Lars je zanemarjen in izgleda veliko starejši, kot je v resnici. Tako kot Trond živi osamljeno življenje v koči na podeželju. Kljub zagrenjenosti zaradi nesreče, je Lars bolj družaben kot Trond in aktivno išče stik s sosedi, s Trondom. Tako ne postaneta ravni prijatelja, vendar pa se počasi spreminjata v soseda, ki lahko računata drug na drugega.

Trondova mama: je sanjava in občutljiva ženska, v nasprotju z Jonovo mamo je občutljiva, zmedena in šibka, slabo prenaša težke življenjske udarce. Ko jo mož zapusti, se za zmeraj prelevi v težko, otopelo in zagrenjeno žensko, misel na življenje z njo v Trondu vzbuja obup.

Trondova sestra: v romanu ni velikokrat omenjena, Trond je pa precej navezan nanjo. V materinih in očetovih očeh je manjvredna od svojega brata, ki je vendar moški.

Ellen: je Trondova starejša hčerka iz prvega zakona. Pokaže se kot prikupna, odločna in čustvena že odrasla ženska s svojo družino, ki je vztrajno iskala svojega očeta in mu niti ni zamerila, da jih je brez besed zapustil. Poskuša ga razumeti in z njegovim psom Lyro vzpostavi prijateljski stik. Ellen je karakterno tipično ženska oseba, ne trudi se zatirati bolečine, ampak pokaže svoja čustva in svojega očeta spontano objame in mu da vedeti, da ji v življenju manjka in si želi stika z njim.

Franz: je drvar in tako kot Trondov oče medvojni ilegalec, prebivalec hiše ob mostu. Franc je garaški, močan in glasen možak, ki je vedno pripravljen pomagati, pripravljen za potegavščine, vrata njegovega doma pa so vedno odprta tudi za nenapovedane obiskovalce.